

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra ANNETTE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679265213440/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Hør, for Løiers Skyld, hvad sagde
Han dig dog for smukke Ting?
»Hvilken Han?« — Jo, han som lagde
Shawlet dig saa peent omkring?
»Narrerie!« — Jeg saae ham smægte,
Hvilken Iver! hvilke Blik!
Ei jeg nægte
Kan, han jo Repliker fik!

»Veed du hvad, jeg kunde gjerne,
Hvis jeg vilde, blive vreed!
Spøger det i Herrens Hjerne,
Veed jeg ogsaa, hvad jeg veed!
Mig ei friste Baand og Stjerne, —
Men du mindes vel hiint Baand?
Altfor gjerne
Kysser du paa hendes Haand.«

Du har Ret! men vær kun rolig,
Min Begeistring er saa reen.
Her i dette Hjertes Bolig,
Tro mig, hersker dog kuns Een.
Skjønhed jeg beruset nyder,
Men det bedste Smykke, som
Jorden pryder,
Er jo dog min Eiendom.

Slutte vi saa Fred, Annette?
»Kjære! var der nogen Krig?«
Jo, jeg vil dog Seglet sætte
Paa et evigt, sømt Forlig!

Og hun bøier sig tilbage,
Saa bag Slørets grønne Vift
Jeg kan tage
Pantet uden Underskrift.

Her med Eet blev Skoven aaben,
Sølvmoerklædt er Dal og Høi;
Svøb dig, Søde! godt i Kaaben, --
Det var Ænder der, som fløi!
Snart de stige, snart de synke,
Flokken skydes ud og ind,
Hvor de klynke
Underligt i Nattens Vind.

Krandset tæt af Lind og Birke
Indenfor den hvide Muur,
Kneiser høit den gamle Kirke
I den hvilende Natur;
Tankefuld den staaer og stirrer,
Som den stod i hundred Aar,
Langsomt dirrer
Klokken, som i Taarnet slaaer.

Ned om Banken vil jeg kjøre
Over Søen, hvid og glat,
Kortere den Vei vil føre
Hjemad i den klare Nat.
Du behøver ei at frygte,
Der er sikkert, kan du troe,
Frosten bygte
Mange Dage paa sin Broe.